

Nienależne świadczenie z NFZ

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: sobota, 11, październik 2014 00:00

Bernadeta Skóbel

Odśrody: 2267

Narodowy Fundusz Zdrowia na podstawie umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej w ramach powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, rozliczanej na podstawie kapitacyjnej stawki rocznej, mógł wypłacać świadczeniodawcom wynagrodzenie obejmujące wyłącznie tych świadczeniobiorców, którzy byli żyli w danym okresie rozliczeniowym. W wypadku nadpłaty, będącej wynikiem przedstawienia przez świadczeniodawcę obiektywnie wadliwej informacji (wykazywania na liście świadczeniobiorców osób, które zmarły), kwota zawyżonego świadczenia (różnica) stanowi świadczenie nienależne podlegające zwrotowi. Wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z 12 czerwca 2014 r. sygn. II Ca 67/14.

W uzasadnieniu wyroku wskazano również, że nie znajduje uzasadnienia odwołanie się przez powoda do art. 411 pkt 2 k.c., tj. przesłanki wyłączenia zwrotu świadczenia nienależnego, polegającej na tym, że spełniający świadczenie wiedział, że nie był do świadczenia zobowiązany. Strona powodowa nie wykazała, by Narodowy Fundusz Zdrowia dokonując zapłaty należności z tytułu zawartej umowy wiedział, że uiszcza należność również za pacjentów, którzy zmarli. Okoliczności tej przeczyła strona pozwana w toku postępowania i brak jest na to jakichkolwiek dowodów. Nie można utożsamiać ewentualnej wiedzy określonej jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa o śmierci określonych osób (np. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych) z wiedzą o tej okoliczności innej państwowej osoby prawnej, jaką jest Narodowy Fundusz Zdrowia. Dla istnienia nienależnego świadczenia nie ma znaczenia także to, że powodowie składali listy osób objętych podstawową opieką zdrowotną w dobrej wierze (nie wiedząc o śmierci niektórych pacjentów), zaś Narodowy Fundusz Zdrowia w dobrej wierze wypłacił wynagrodzenie także za osoby zmarłe (nie wiedząc o tym). Stan nienależnego świadczenia, będącego szczególną postacią bezpodstawnego wzbogacenia, istnieje obiektywnie, niezależnie od jego zawinienia, a wyłączenie zwrotu może mieć miejsce w przypadku zaistnienia okoliczności przewidzianych w art. 411 k.c. i art. 409 k.c.

Źródło: [CBOSA](#)